

שער רישא

דזער אנפין

רבינו ע"ה בהם היה שהשיג אותיותיה וסמותיה הפתולים פעולות
נוראות ופעל בהם כל ימי חייו כי כבר ניתן לו רשות מן השמים
מה שלא ניתן לשום אדם של עליו בכל ביתי נאמן הוא שכל
מפתחות החכמה היו מסורים בידו וממנו היה נובע מעין חכמה
והם המים אשר כל יוציאהם מתחכמים וכלל שכן חשונות סהם
אבל ו'א השיג על סתכונתו ואעפ"י שהיו לו הלחות מאמ' עלאה
קורם חטא העגל הם ע"י אורות נצח חוד של תבונה וישראל
שכא וחאירו ע"י התלבשת תבונה שהם המוחין המתגלים בנ"א
מלכוש' על ירח ולא יותר והכל היה ע"י ו'א וחוא היה ספגניו
ונשמחו ונחזור לעניינינו מאלו הכ"א רבוא נכנו תלת רישין כי
ג'פ' ו'א הוא כ"א רבוא הג' כי כולם ו'פ עשר סוד שבעים פנים
לתורה שהיא ו'א ובעשיית תלת רישין נכללו ה"ח אלף רבוא עם
חכ"א רבוא כי כשעלו הכ"א רבוא בנגף חכמה שחיה בצורת
כדור נכללו חכ"א עם ה"ח ונעשו מ"ל רבוא וזה היה האור פנימי
שלו גם כי ב"ח א' רבוא הג' ש האלפין רוגמת זעיר אנפין שיש
בו שם יח' במילי אלפין כזה יוד"ח א' וא"ו העול"ל וספני רוגמ'
זאת הכתר נקרא זעיר לגבי סחירו בזה האופן סחירו נקרא כזה
אדם קדמון נקרא חכמה' אויר קדסון כתר באופן שכתר הוא
בסקום זעיר הגם שיש רוגמת אחרת יותר גבוה מזה כמו שנמצא
בווהר' ה' תרומה שאומר שסחון דבריו משמע למבינים ש'אור
קדסון עם כל סת שיש בחוכמו הוא בערך מלכות לגבי חגליפו
וחמלכות לערך זעיר ואין לנו רשות לדבר למעלה מזה ובכ"ח
של זעיר חקוק בו שם כח' עול"ל נגם בעול' החקוק הוא חקוק
בתלת רישין אבל עקרו בת"א של רישא דלא אתידע דהיינו תיקון
שלישי הנקרא קדומא דאורא כי חטל הזה הוא סמות מונה בתוך
חקרם והטל הזה שאמרנו הוא חיוור על אבא ועל ראשו של זעיר
שנאמר פתח לי אחותי רגייתי יונתי תמתי שראשי נמלא מ"ל
וחטל הזה הוא שחיינו במתן תורה כשמתנו כשמיעת קור'
אלהים חיים מרבר סחון ראש וחוא הטל שעתיד להחיות המתים
דכתיב כי טל אורות מליך שהם ב' מללים דהיינו טל של זעיר
וטל של עתיקא ונעשים ג' סיפין כי חטל של עתיקא הוא משולש
בסוד תלת רישין כל אחד נתן חלקו בחטל הזה ולכן גם כן בעיר
יש תלת חללי רסומא רגולגלתא סומא בהו כאשר אבאר בסעיית'
ישמיא והם חכמה ובינה ורעה כוללם והתלת חולקין שיוצאים
מנה' ראמא אל תיק גולגלתא רועיר עש' בוג' חללי רגולגלתא
בחכמה שבו שהוא חר חללא יש בול'ב נתיבות חכמה שהם ל"ב
אלהים דבראשית ויצאים מסנו ש"ך דינים כנורע וסהחלל השני
יש בוג' שערי בינה ג' יומין דאורייתא ג' אלף דרין ג' תריין
דחירוחא חוא סוד בינה וחחלל השלישי חוא סוד חרעת שחוא
המחלק לכל גופו של זעיר החסדים והגבורות ויש לו אדרין
ואבסדראין של אור וחר' הוא חסד דין רחמים דהיינו חר'
הסלך הטלא סחכמה ובינה שלמעלה ממנו ומקבל מהם ורחם
סונתים בתוך חרעת הזה ואבאר כל זה באר היטב בשער זה
בסייעתא דקב"ח ושכינתיה ואלו ה' ג' סיפין הם בתוך ג' חללי
הגולגלתא וסימנם י' מלך י' סלך י' ימלך לצולם יצו ויש בוג'
היות לרסון על ג' סיפין של טל הנזכר וזל זה צריך לעמוד על
רגליו באומרו י' מלך וגו' לחעיד שיתיד הקב"ה להחיות המתים
בג' היות הנזכרים שעולים כ"פ מ"ל לרסון על ג' סללי שאמרנו
אחר על אריך ואחר על טל של זעיר ועולה ג' יחוד אחר'
ומאחר שכל הדור שחיה בזמן חוא צריכים לסעום מעמ' רמות'
בעין דור הסדר ששמעו על הר סיני אנכי ולא יהיה לך וסדרו
לחסיד וזהמחן ואם לא היו חוסאים היו נשארם כך בלא וזהסדר
שנ' אני אסרתי אלהים אתם וכני עליך כלכם שלא תצטרכו
למיתת אכן כארם חראשון חסותון וגו' ואם לא היו חוסאים לא
היו צריכים עוד למרוק וצירוף הסיתה כן יהיה באותו הדור שיהיה
בזמן התחיה שצריך לחסיד וזהמחן ואפילו רב אחאי בר יאשיהו
שלא היה לו קאמא בטלי דעלמא וגופו שלם עריין על כל וארת
שעה ארת קודם תחית המתים יכלו וירקבו בדמחין כנמרא'
ואח"כ חיותם הקב"ח ויעשה גופם כבראשונה כי אין מלך בללא
עם חלה נזכר ג'פ כפסוק חוה המלוכה של השם יתברך וג'פ הוי'
לרסון על תלת רישין חכלולים בו ועולים כמגין חס'רו חורו

שאמר נוח לאם לכל בשר כי לעולם חס'רו ובג' טול'א כיהטל
יורד דרך חסול חוה חסגיע עד ראש זעיר אנפין שנ' כי גדול מעל
השמים חסר'ך ועד שחקים אמחך פ' שחקים ששם שוחקים מן
לצדיקים ככ"ח חטל חוה הוא בסרת אס'ת שהוא חכל אהבת
בסוד חתן אמ'ת ליעקב וחוא אחיה פנים איתח' העולה אמ'ת
ר"ל משם אחיה שבאמא הסקנת בכורסיא יוצא חטלי חות
ועליו נאמר כשמן המוכ הזיור על חוקן וק'ן אהרן שיוור על פי
מדותיו כטל חרמון שיוור על הררי ציון שהוא סוד יוסף הצדיק
שזכה לאשנחתא דענא מכא של אריך אנפין שנ' כן פורת יוסף
עלי עין ולא כתיב עינים חסבין יבין שם מאירה יסוד אסא ושם
מסתיימת ההארה הגדולה העליונה של חטל הזה ובסוד חוה יש
בו החסדים והגבורות וכחבו יסוד אבא והם חחרים חננוחיים
הנקראים הררי ציון כי שם צה"י את חכמת חיים עד העולם
חכא שחיה מן הטל חות אח"כ את כל חסותם וכחבור רוח
נחלק מ"ו אור שבעת הימים בוציא קרישא חרשבי' ע"ה כאומח
כאדרא וזמא לא חספיק למימר עד העולם עד ראשיתכו מלך
ונחזור לעניינינו וצריך כל אדם לומר הפסוק חוה י' סלך וגו'
ב"פ מיוסד אחר כגד הרח ואחר כנגד חשמה שחנף נכנת
מארבע רוחות תשובות בעצמות כשנפתחים קבריהם כנגד נפש
רוח נשמה ח'ה שהם ר' רוחות אבל ח'ירה אי אפשר להיו' כעה'
אלא כן ערך כנורע וגם כשה רבינו ע"ה לא היה לו חירה אלא
בזמן היותו במרום אבל אחר כך נתמסעת קומת נשמתו כמו אדם
הראשון וכל הפרצוף נחמטט ואין לנו אלא ח' חלקי הנפש כלו
האי ואולי וזהו סוד אנהנו ממאים לנפ'ש אד"ם שבו תלמים כל
הנשמות וצדפים ע"י כור הכרזל עד שנשתלם אדם הראשון וזה
תהיה הנאולה ואוסרו נפש לרסון שלא נשתיר כואלא דגמ'ט
דהיינו ה' חלקיו כי כל אחת כלולה מכל' וכל צדיק משלים אמת
אחת באדם הראשון ונחזור לעניינינו כשעת החיית חסותם יורד
שם כ"ו שחא דפנים של שם יהו"ד ופוחא את קבריהם ופעם שני
חוא שאומרים אותו ב"פ להראות ב'ג' היות אלו הם משני סללי
שהם טל של אריך וטל של זעיר ולכן גם כן צריך לומר כ"פ י' סלך
ושם כח' וסלא אלפין כזה כ"ף וא' ויין וא' עולה ספספיה וזהו
אחר משמות של סנדרלפון כי ששים רבוא סמות יש לו כשמתעלה
וכו' הוא הארכ שבימינו ועל ידי חסם כח' פוחא את קבריהם
וסוד הארבע רוחות חס זה דג כי מלכות סתחלת מת"ח של זעיר
וסתפארת עד יסוד זעיר חוא שער קסחה' וכבר אמרנו לעל
כי זעיר נקרא ר"ח והצ"ס חוא כי כמו שטבע הרוח חוא חסם
ולח' כן זעיר יש בו דין ורחמים ועל כן כל אחת מספירת זעיר
נקרא ר"ח והוא נותן הארה למלכות וכחוחו חוא בונה את רחוק
ומחיה אותו בנפש השבר שניתנת בו וזהו שאמר חנביא חזקאל
ע"ה מארבע הרוחות וגו' וזהו סוד שאומר בפרקי היכלות אסר
רבי עקיבא בכל יום יום מלאך אחר עוסד ברכיע ואומ' י' מלך י'
מלך י' ימלך לעול' ועד יוכל גדודי מעלה ענין אחריו וזה הסלאן
הוא אל'חו חנביא חוא סנדרלפ'ן שהוא מסונה על חתפילו שקום'
סחם כחרים לרבו חוא עתיד לעמוד לחזק' הגופים וקמים בעול'
התחיה כג' שפוח הנה חנוכרים שהם ב' סללים שאמרנו והם
עולם כמגין ע"ה שהוא כ"פ מ"ל כסגין חסדו וכסגין מולא נר'ית
חוא אומר י' מלך וגו' כדי ליעורר התחיה מפני שבהחצוהיה
שלו מלסר זכות על ישראל כמו שאומר חרשבי' ע"ה על פסוק
כי יקרא קן ציפור למגין שכשארם לוקח הקנים ומסלת האס'האם
צועקת לפני הקב"ח וסנדרלפון זה חסמנה על חנינות חוא מעורר
לפני כסא כבודו רחמי' על ישראל באומרו חנה חניפ' חוא סללקו
בניה וזיא נזר' סן קינ' וסבכר' ינלחן ובגין ישראל שהם בגלות
וחשכ' מלכות כביכול רכתיב רחל סבכה על בגי' ואת' לא תעורר
רחמך עליה באות שעה הקב"ח בעט בשלש מא'רקיעי' ומדועק
חעולם כלו' וחליתן נזרד מסקוס' וסוריר שני דסעות לים
תגדול וסתעורר חסות ססקוס וזהו וסור וסור סנדרלפון חריר
חור יציר בראשית ואן יוצאים מלפני קרני החור סתערר כסא
הכבוד ואומרים אסריכם מלפני זכות בני וזהו שנבעה חק' כר
שיג'ם רכתיב נשבע י' דהיינו זעיר אנפין בסיפיו חורח וזורת
עוו לו חסיליאם אתן עוד את דנגן למאכל וגו' וכנגד סנדרלפ'ן

נאמר